

LILIANNE PLOUMEN:

'MISSCHIEN WORDT ER WEL GEDACHT:
ZOLANG ZE NIET DEMONSTREREN
OF STAKEN, WACHTEN WE RUSTIG AF.'

LILIANNE PLOUMEN, LID VAN DE TWEEDE KAMER:

‘Het beroep van doktersassistent verdient erkenning’

BERT BUKMAN | FOTO'S: PIROSKHA VAN DE WOUW, BART MAAT (BRON ANP)

IN HET VORIGE KABINET WAS LILIANNE PLOUMEN VAN DE PVDA MINISTER VOOR BUITENLANDSE HANDEL EN ONTWIKKELINGSSAMENWERKING. NU MAAKT ZE ZICH OP HET BINNENHOF STERK VOOR DE DOKTERSASSISTENT. ‘OOK VOOR DE BIJ- EN NASCHOLING ZOU HET BETER ZIJN ALS ER EEN TITELBESCHERMING KWAM VOLGENS ARTIKEL 34 VAN DE WET BIG.’

Niet zo lang geleden bracht ik een werkbezoek aan een huisartsenpraktijk en ik was verbaasd wat de doktersassistenten allemaal deden. De werkdruk is hoog, je moet voortdurend ant-

woord geven op lastige vragen en ook nog eens de juiste afwegingen maken voor de patiënt-veiligheid. Ik was onder de indruk van de manier waarop dat werd aangepakt.’ Dat zegt Lilianne Ploumen,

Kamerlid voor de PvdA. Sinds het einde van haar ministerschap in het kabinet Rutte-II zit ze in de oppositie. Nu neemt ze het op voor de doktersassistenten. Tijdens de begrotingsbehandeling van het ministerie van VWS vroeg ze bijvoorbeeld aan minister Bruins of hij het beroep officieel wilde erkennen. Iets waarvoor de NVDA zich ook al heel lang sterk maakt.

EIGEN VERANTWOORDELIJKHEID

‘Helaas heeft de minister dat verzoek afgewezen,’ vertelt Lilianne Ploumen tussen enkele stemmingen in de Tweede Kamer door. ‘Ik begrijp daar eerlijk gezegd weinig van. Niet alleen de assistenten maar ook de huisartsen willen het graag. Dus waarom gebeurt het dan niet? Daar krijg ik maar geen goed antwoord op.’

Dat heeft te maken met het feit dat het werk onder de hoede van de

huisarts wordt uitgevoerd, menen sommigen. De arts is dus eindverantwoordelijk. ‘Maar dat gebeurt op meer plekken in de zorg. En bovendien heeft de doktersassistent een eigen verantwoordelijkheid. Als er iets misloopt, word je er wel degelijk op aangesproken. Ik denk zelf dat het te maken heeft met het feit dat de doktersassistent een stille kracht is. Misschien wordt er wel gedacht; zolang ze niet demonstrenen of staken, wachten we rustig af.’

DICHT IN DE BUURT

Juist omdat in de zorg de aandacht verschuift van de tweede naar de eerste lijn, wordt het beroep van doktersassistent steeds belangrijker. ‘Zij is immers de eerste persoon die je spreekt als je naar de praktijk belt,’ aldus Lilianne Ploumen. ‘Wat mij betreft is die verschuiving naar de eerste lijn trouwens een goede zaak. De eerste lijn is in de buurt, en dat is een voordeel voor mensen die druk bezet zijn. Ook is het laagdrempelig, wat prettig is voor al die ouderen die je soms toch een beetje verloren ziet rondlopen in het ziekenhuis. Bovendien zijn de kosten voor de samenleving lager als er meer zorg is in de eerste lijn.’

Maar dan moet er wel iets tegenover staan voor de mensen die het werk doen. ‘Alle mensen die in de zorg werken, verdienen erkenning, maar zeker op zo’n cruciale plek als de doktersassistent. Vandaar mijn verzoek aan de minister. Ook voor de bij- en nascholing zou het beter zijn als er een titelbescherming kwam volgens artikel 34 van de wet BIG. Dit ook omdat doktersassistenten steeds meer medische handelingen verrichten.’

IN DE WAR

De goede vragen stellen op het moment dat patiënten bellen. Besluiten wat je ermee doet: een afspraak maken, misschien zelfs een ambulance bellen. Of juist zeggen: we kijken het nog even aan.

Zelfstandig handelingen verrichten: bloed afnemen, diagnostische testen, soms zelfs een diabetes-spreekuur. Dat alles zag Lilianne Ploumen doktersassistenten tijdens haar werkbezoek doen. ‘Het is druk en verantwoordelijk werk. De assistenten zorgen ervoor dat de huisarts goede zorg kan blijven geven en dat de praktijk niet overbelast raakt.’

Ook hoorde ze dat de doktersassistent de patiënt soms beter kent dan de huisarts zelf. ‘De eigenaar van de praktijk die ik bezocht, was daarover heel duidelijk. Is mevrouw De Jong altijd een beetje in de war, of alleen vandaag? De assistent weet dat beter dan ik, want die heeft meer contact met haar. Op basis daarvan kunnen we gezamenlijk bepalen wat de beste behandeling is.’

TEKORT ARBEIDSMARKT

Net als elders in de zorg dreigt er voor doktersassistenten een tekort op de arbeidsmarkt. Ook daarover maakt Lilianne Ploumen zich zorgen. ‘Het kabinet moet met voorstellen komen, maar ik wil alvast wel een suggestie doen. Zorgprofessionals moeten goed betaald krijgen en ook andere arbeidsvoorwaarden zijn van belang. Wisselende diensten kunnen een belasting zijn voor je privéleven, en de werkdruk is soms echt te hoog. Zorg er nou voor dat daar iets aan gebeurt. Maak er geld voor vrij, het is het waard.’ Zelf heeft Lilianne Ploumen eigenlijk alleen maar goede ervaringen met doktersassistenten. ‘Mijn kinderen zijn nu volwassen, maar toen ze nog klein waren, kon ik altijd bellen als er iets was. Ze stelden ook altijd de goede vragen, zodat ik me weer zeker voelde als moeder. Als het nodig was, kon ik meteen langskomen. Dat was erg fijn. Je voelde je in veilige handen.’ •

Heb je een vraag aan Lilianne Ploumen? Stel die dan via l.ploumen@tweedekamer.nl

DE STILLE KRACHT IN DE ZORG

Dit vroeg Lilianne Ploumen aan minister Bruins tijdens de begrotingsbehandeling van het ministerie van VWS: ‘Dag in, dag uit steken veel mensen hun handen uit de mouwen in de zorg. Vandaag wil ik van al die stille krachten er één groep uitlichten en dat zijn de doktersassistenten. Zij zijn onmisbaar. Ze beoordelen aan de telefoon of mensen langs moeten komen bij de arts of dat ze gewoon even kunnen uitzieken. Ze verrichten steeds meer zelfstandige handelingen en dat onder moeilijke omstandigheden. Ik vind het daarom onbegrijpelijk dat een verzoek om een erkende beroepsgroep te worden is afgewezen. Ik vraag het kabinet om de titel doktersassistent op te nemen in artikel 34 van de Wet BIG, net zoals bijvoorbeeld apothekersassistent en verzorgenden. Zodat ze goed geëquipeerd zijn voor de uitbreiding van hun takenpakket.’